

ADVOCACIONS DE LA MARE DE DÉU: CM-028

ANTECEDENTS: *Per a l'establiment de la normativa per a la introducció de les advocacions de la Mare de Déu se segueixen les pautes marcades pels LCSH i les adaptacions fetes pel Répertoire de vedettes-matière i el RAMEAU, així com el tractament de les diferents obres de referència catalanes o foranes.*

No s'intenta fer una correcció en bloc de tots els encapçalaments d'aquest tipus que figuren a la base de la BC. No obstant això, es prega que els catalogadors que els trobin durant el procés de catalogació els deixin en REVIEW per tal de procedir a la seva validació.

L'etiqueta MARC corresponent als noms de les advocacions és la 150 per als registres d'autoritat i la 650 per als registres bibliogràfics.

PROCEDIMENTS:

1. Llengua: Els noms de les advocacions de la Mare de Déu s'estableixen en català, independentment del seu país d'origen, si existeix una forma establerta en les obres de referència en llengua catalana. Si no és així, s'entren en la llengua vernacle del país on s'origina l'advocació.

Exemples:

Llengua vernacle del país on se li ret culte:

Guadalupe, Nuestra Señora de
Font: GLC

Esperança, Mare de Déu de l'
Font: Amades

Misericòrdia, Mare de Déu de la
Font: Amades, GEC

Montserrat, Mare de Déu de
Font: Amades, GEC

Montevergine, Madona di
Font: LCSH

Rocío, Virgen del
Font: GEL

Formes establertes en les obres de referència en llengua catalana:

Fàtima, Mare de Déu de

1. Llengua. (Continuació)

Formes establertes en les obres de referència en llengua catalana. (Continuació)

Font: GEC

Lorda, Mare de Déu de

Font: GEC

2. Registre d'autoritat: ordre de construcció de l'encapçalament i joc de referències: Se cita en primer lloc la part significativa del nom de l'advocació seguida de coma i de la part genèrica del nom. Si s'escau, es fan referències primeres de la forma directa del nom i de les formes alternatives del nom o del nom en la llengua vernacle, si el nom s'adopta en català, o del nom en català si s'adopta la llengua vernacle. Com a referència segona (xx, TG) s'assignen encapçalaments del tipus *Mare de Déu - Culte* o *Mare de Déu - Culte - [País]*, tot seguint el següent esquema:

[Part distintiva del nom de l'advocació, Part genèrica del nom de l'advocació]

x [Noms alternatius o Nom en català o en la llengua vernacle]

xx Mare de Déu - Culte

o

Mare de Déu - Culte - [País]

La referència segona (xx) *Mare de Déu - Culte* s'empra per a les advocacions generals (ex.: Mare de Déu dels Dolors) o per a aquelles advocacions que no es puguin identificar amb una localitat o un país concret.

Exemples:

Dolors, Mare de Déu dels

x Dolorosa (Imatge)
Mare de Déu dels Dolors

xx Mare de Déu - Culte

Esperança, Mare de Déu de l'

x Mare de Déu de l'Esperança

xx Mare de Déu - Culte

2. Registre d'autoritat: ordre de construcció de l'encapçalament i joc de referències.
(Continuació)

La referència segona (xx), *Mare de Déu - Culte - [País]*, s'empra per a les advocacions que es poden localitzar en un país concret.

Exemples:

Liesse, Notre-Dame de

x Notre-Dame de Liesse

xx Mare de Déu - Culte - França

Macarena

xx Mare de Déu - Culte - Espanya

Montserrat, Mare de Déu de

x Mare de Déu de Montserrat

xx Mare de Déu - Culte - Catalunya

3. Obres de referència:

Per a les advocacions de la Mare de Déu corresponents a Catalunya es consultaran:

Amades, Joan. *Imatges de la Mare de Déu trobades a Catalunya*

Gran enciclopèdia catalana (GEC)

Gran Larousse català (GLC)

Si no es troben a les obres de referència en llengua catalana es busquen a les obres de referència de la llengua de l'advocació.

4. Assignació d'encapçalaments:

Les advocacions s'encapçalen pel seu nom, ex.:

Títol: Visita espiritual a nostra senyora de Montserrat, patrona de Catalunya

4. Assignació d'encapçalaments. (Continuació)

1. Montserrat, Mare de Déu de

Les obres que tracten del culte d'una advocació en una localitat concreta duren dos encapçalaments: el primer farà referència al nom de l'advocació (els noms de les advocacions no es poden subdividir geogràficament) i el segon es referirà a l'encapçalament del tipus Mare de Déu - Culte - [Lloc]. L'assignació d'aquests dos tipus d'encapçalaments permet:

- a) Agrupar tots els encapçalaments que tracten d'una mateixa advocació
- b) Agrupar tots els documents que tracten del culte a la Mare de Déu
- c) Trobar, mitjançant la intersecció dels conjunts a i b, els documents que tracten del culte a una advocació concreta en un lloc determinat.

Exemple:

Títol: La Fiesta catalana: presencia hispánica en la cultura cubana

1. Montserrat, Mare de Déu de

2. Mare de Déu - Culte - Cuba

5. Ús de subdivisions sota el nom de les advocacions. Els noms de les advocacions admeten les subdivisions d'assignació lliure o comunes, com per exemple - *Cançons i música*; - *Culte*; - *Devocionaris*; - *Goigs* o - *Poesia*.

Exemples:

Títol: Sagrado septenario de la Virgen Santísima de los Dolores

1. Dolors, Mare de Déu dels - Devocionaris - Castellà

Títol: Himno a la Virgen del Pilar

1. Pilar, Mare de Déu del - Cançons i música

5. Ús de subdivisions sota el nom de les advocacions.

Exemples (Continuació)

Títol: The Virgin and the dead : the Virgin of Guadalupe and the Day of the Dead in the construction of Mexican identities

1. Guadalupe, Nuestra Señora de - Culte - Mèxic
2. Mort - Aspectes religiosos
3. Ritus i cerimònies fúnebres - Mèxic
4. Mèxic - Vida religiosa i costums

Títol: Enciclopedia guadalupana

1. Guadalupe, Nuestra Señora de - Enciclopèdies

Títol: Retablo de Nuestra Señora de Guadalupe

- 1 Guadalupe, Nuestra Señora de - Teatre